

POCHMURY (1) ai

N sg n pochmuré.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zasępiońy, ponury:

Wyrażenie: »czoło pochmuré«: Czoło [*u Hektora*] trochę pochmuré/ wynioślé rámioná: Ręká znáczyłá mężá/ iáko ptaká łponá. *GórnTroas* 35.

Synonimy: niewesoły, ponury, smutny, zasępiońy, zasępisty.

Cf [**POCHMARNY**], **POCHMURNY**, **POCHMUROWATY**

EW, (JDok)